

Jorfaavidt ikke de ved Indstævntes andet Tilsvær fremkomne nye Dokumenter, nye Indsigelser eller andre nye faktiske Anbringender nødvendiggjøre et yderligere Tilsvær fra Sagsøgeren, hvorved da i det Hele forholdes efter det oven Forestkrevne, skal Forhandlingen i Almindelighed sluttes med Indstævntes andet Tilsvær, men Parterne kunne dog med Rettens Samtykke gjøre nogle korte Bemærkninger, og skal Indstævnte da altid have det sidste Ord.

De ovennævnte skriftlige Fremstillinger af Sagen overleveres med dens øvrige Dokumenter til Retten, men oplæses ikke undtagen jorfaavidt der reises Spørgsmaal, om en af Parterne i sin mundtlige Udvikling er gaaet udenfor det skriftlige Grundlag.

§ 28.

Udenfor de Sager, hvis Gjenstand, affeet fra de efter Sagens Anlæg paaløbende Renter og Procesomkostninger, ikke naaer 100 Rd., hør Retten ikke indlade sig paa nogen Veiledning, men Formanden kan dog af egen Drift eller paa Foranledning af et af Rettens andre Medlemmer, under eller efter Forhandlingerne, rette Spørgsmaal til Parterne eller de for dem mødte Repræsentanter angaaende saadanne Punkter, med Hensyn til hvilke Parternes mundtlige Foredrag har været dunkelt.

§ 29.

Sagens Formalitet kan vel forhandles afskilt fra Realiteten, men Sagsøgte maa altid fremsætte alle sine Formalitetsindsigelser under Tet.

§ 30.

Søg- og Handelsagers Behandling bliver i det Hele at fremme med den størst mulige Hurtighed, og navnlig hør der i Reglen kun tilstaaes ganske korte Udsættelser. Som Følge heraf blive Lovgivningens almindelige Regler angaaende Rettens Tilsvær med, at Sager ikke utilbørlig opholdes, med særdeles Strengthed at iagttage ved disse Sager, ligesom ogsaa Bestemmelsen i Forordningen af 16de Januar 1828 § 4 bliver at anvende saaledes, at der alene paa Grund af Modpartens Samtykke i det Høieste kan bevilges 8 Dages Udsættelse.

§ 31.

I Tilfælde af at nogen af Parterne udeblive eller møde for silde, forholdes overeensstemmende med Lovgivningens almindelige Regler, hvorhos det dog er en Selvfølge, at Forordningen af 16de Januar 1828 § 12 kun kan komme til Anvendelse med Hensyn til de ordentlige Retsmøder, og kun jorfaavidt der ikke allerede er affagt Dom eller Kjendelse.

§ 32.

I de Sager, i hvilke de i §§ 24 og 25 ommeldte skriftlige Fremstillinger af Sagen ikke foreligge, bliver med Hensyn til Protokolationen af Sagsøgerens Udvikling og Indstævntes Tilsvær at forholde efter Reglerne i § 27, som ligeledes blive anvendelige paa nye Spørgsmaalsgrunde eller Indsigelser, jorfaavidt saadanne kunne fremsættes og ikke bevirke Sagens Udsættelse til en følgende Retsdag, men iøvrigt bliver Parternes Foredrag ikke at tilføre Protokollen, dog at enhver af dem kan, naar han strax fremsætter Begjæring derom, erholde en af ham selv fremsført Benægtelse eller en af Modparten gjort Indrømmelse konstateret ved Indspørelse i Protokollen. Det Tilførte oplæses derefter, og vedkommende Part gives Leilighed til at gjøre sine Bemærkninger derved.

§ 33.

De for Hovedspørgsmaalet gjældende Regler ere i det Hele ogsaa anvendelige med Hensyn til Kontrasøgsmaal.

I Søg- og Handelsager kunne Modfordringer iøvrigt gjøres gjældende uden Kontrasøgsmaal, jorfaavidt Paastanden ikke gaaer ud paa at faae selvstændig Dom for nogen Del af Modfordringens Beløb.

§ 34.

I Reglen hør der til Forelsen af de Beviser, der ikke bestaae i Fremlæggelse af Dokumenter, ikke tilstaaes Udsættelse, forinden Sagen er indladt til Kjendelse eller Dom. Saa fremt der da af Parterne er fremsat Tilbud eller Paastand om Bevis, hør Retten ved sin Kjendelse fastsætte, for hvilke Fakta der hør søres Bevis, og hvilken af Parterne dette paa hviler, saaledes at det, naar Forhandlingerne